

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/653 av den 14 maj 2020 om rättelse av genomförandeförordningarna (EU) nr 540/2011 och (EU) 2019/706 vad gäller CAS-numret för det verksamma ämnet karvon ⁽¹⁾ 1

BESLUT

- ★ Kommissionens beslut (EU) 2020/654 av den 13 maj 2020 om nationella bestämmelser som anmälts av Tyskland avseende små och medelstora förbränningsenheter [delgivet med nr C(2020) 2986] 5
- ★ Europeiska centralbankens beslut (EU) 2020/655 av den 5 maj 2020 om antagande av genomförandebestämmelser om uppgiftsskydd vid Europeiska centralbanken och om upphävande av beslut ECB/2007/1 (ECB/2020/28) 13

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Beslut nr 1/2020 av tullsamarbetskommittén ESA–EU av den 5 maj 2020 om undantag från ursprungsreglerna i protokoll 1 till interimsavtalet om upprättande av en ram för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan stater i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, för att ta hänsyn till Mauritius särskilda situation vad beträffar saltad blå havsgädda [2020/656] 21

Rättelser

- ★ Rättelse till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/163 av den 5 februari 2020 om godkännande av ett preparat av muramidas framställt av *Trichoderma reesei* DSM 32338 som fodertillsats för slaktkalkoner, kalkoner som föds upp för avel, kycklingar som föds upp för avel och andra fjäderfäarter som föds upp för avel (innehavare av godkännandet: DSM Nutritional Products Ltd som företräds i unionen av DSM Nutritional Products Sp. Z o.o) (EUT L 34, 6.2.2020) 25

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2020/653

av den 14 maj 2020

om rättelse av genomförandeförordningarna (EU) nr 540/2011 och (EU) 2019/706 vad gäller CAS-numret för det verksamma ämnet karvon

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 20.1, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/706 ⁽²⁾ förnyades godkännandet av det verksamma ämnet karvon, och ändringen infördes i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽³⁾.
- (2) Sedan genomförandeförordning (EU) 2019/706 hade trätt i kraft upptäcktes ett fel rörande det CAS-nummer (*Chemical Abstracts Number of the American Chemical Society*) som använts för det verksamma ämnet karvon i bilagorna till den genomförandeförordningen.
- (3) CAS-numret är en unik identitetsbeteckning för kemiska ämnen och det används också för verksamma ämnen i växtskyddsmedel; det används som hänvisning vid handel med och reglering av kemikalier globalt och inte bara för bekämpningsmedel. I kolumnen för trivialnamn och identifikationsnummer står det felaktigt "Karvon 244-16-8". Denna angivelse bör ersättas med "Karvon 2244-16-8".
- (4) Det verksamma ämnet karvon har flera CAS-nummer. Godkännandet som växtskyddsmedel har dock bara beviljats för ett av dem. De CAS-nummer som står i unionens genomförandeakter om godkännande av verksamma ämnen förs in i internationella databaser och hänvisningarna används därefter för godkännanden av växtskyddsmedel i medlemsstaterna och utanför unionen. CAS-nummer 244-16-8 står inte för något befintligt registrerat kemiskt ämne, vilket innebär att det verksamma ämnet inte kan identifieras korrekt i samband med godkännande av växtskyddsmedlen. Eftersom det kan uppstå missförstånd om ämnets identitet vid hantering av och handel med kemikalier är det nödvändigt att rätta det CAS-nummer som står i bilagorna till genomförandeförordning (EU) 2019/706 och följaktligen också i genomförandeförordning (EU) nr 540/2011.
- (5) Av tydlighetsskäl är det lämpligt att ersätta bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2019/706 och post 135 i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/706 av den 7 maj 2019 om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet karvon i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 120, 8.5.2019, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen (EUT L 153, 11.6.2011, s. 1).

- (6) Denna förordning bör skyndsamt träda i kraft så att det skapas klarhet och rättslig säkerhet för ekonomiska aktörer och tillsynsmyndigheter.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rättelse av genomförandeförordning (EU) 2019/706

Bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2019/706 ska rättas i enlighet med bilaga I till den här förordningen.

Artikel 2

Rättelse av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

Bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska rättas i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA I

Bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2019/706 ska ersättas med följande:

Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
Karvon 2244-16-8 (d-karvon = S-karvon = (+)-karvon) Karvon 602 d-karvon ej tilldelat	(S)-5-isopropenyl-2-metylcyklohex-2-en-1-on eller (S)-p-menta-6,8-dien-2-on	923 g d-karvon/kg	1 augusti 2019	31 juli 2034	Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i förnyelserapporten om karvon, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande: — Säkerheten för de personer som hanterar växtskyddsmedlet. Villkoren för användning ska innehålla föreskrifter om tillräcklig personlig skyddsutrustning. Villkoren för användning ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder. I synnerhet ska hänsyn tas till den tidsperiod som krävs före tillträde till lagerlokaler efter användning av växtskyddsmedel som innehåller karvon. Sökanden ska inkomma med bekräftande uppgifter till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten om följande: — Effekten av vattenreningsprocesser på typen av resthalter i ytvatten och grundvatten när ytvatten används som dricksvatten. Sökanden ska inkomma med uppgifterna inom två år från det att kommissionen offentliggjort en vägledning om utvärdering av effekten av vattenreningsprocesser på typen av resthalter i ytvatten och grundvatten.

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i förnyelserapporten.”

BILAGA II

I del B i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska post 135 om karvon ersättas med följande post:

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
"135	Karvon 2244-16-8 (d-karvon = S-karvon = (+)-karvon) Karvon 602 d-karvon ej tilldelat	(S)-5-isopropenyl-2-metylcyklohex-2-en-1-on eller (S)-p-menta-6,8-dien-2-on	923 g d-karvon/kg	1 augusti 2019	31 juli 2034	<p>Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i förnyelserapporten om karvon, särskilt tilläggen I och II.</p> <p>Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Säkerheten för de personer som hanterar växtskyddsmedlet. Villkoren för användning ska innehålla föreskrifter om tillräcklig personlig skyddsutrustning. <p>Villkoren för användning ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder. I synnerhet ska hänsyn tas till den tidsperiod som krävs före tillträde till lagerlokaler efter användning av växtskyddsmedel som innehåller karvon.</p> <p>Sökanden ska inkomma med bekräftande uppgifter till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten om följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Effekten av vattenreningsprocesser på typen av resthalter i ytvatten och grundvatten när ytvatten används som dricksvatten. <p>Sökanden ska inkomma med uppgifterna inom två år från det att kommissionen offentliggjort en vägledning om utvärdering av effekten av vattenreningsprocesser på typen av resthalter i ytvatten och grundvatten.”</p>

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i förnyelserapporten.

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2020/654

av den 13 maj 2020

om nationella bestämmelser som anmälts av Tyskland avseende små och medelstora förbränningsenheter

[delgivet med nr C(2020) 2986]

(Endast den tyska texten är giltig)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114.6, och

av följande skäl:

I. BAKGRUND OCH FÖRFARANDE

- (1) I en skrivelse av den 29 november 2019 anmälde Tyskland till kommissionen, i enlighet med artikel 114.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*), sitt önskemål att behålla vissa nationella bestämmelser avseende värmepannor för fastbränsle i enlighet med den tyska förordningen om små och medelstora förbränningsenheter (*Verordnung über kleine und mittlere Feuerungsanlagen*) av den 26 januari 2010⁽¹⁾ (nedan kallad *den tyska lagtexten*). Tyskland anser att det, av skäl som rör skyddet av människors hälsa och miljöskyddet, är nödvändigt att behålla dessa nationella bestämmelser efter det att kommissionens förordning (EU) 2015/1189⁽²⁾ har trätt i kraft.

1. UNIONSLAGSTIFTNING

1.1 ARTIKEL 114.4 OCH 114.6 I EUF-FÖRDRAGET

- (2) I artikel 114.4 i EUF-fördraget föreskrivs att "[om] en medlemsstat, efter det att Europaparlamentet och rådet, rådet eller kommissionen har beslutat om en harmoniseringsåtgärd, anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 36 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, ska den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem."
- (3) Enligt artikel 114.6 i EUF-fördraget ska kommissionen inom sex månader efter en anmälan enligt artikel 114.4 godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

1.2 DIREKTIV 2009/125/EG OM KRAV PÅ EKODESIGN FÖR ENERGIRELATERADE PRODUKTER

- (4) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG⁽³⁾ fastställs krav som energirelaterade produkter som omfattas av genomförandeåtgärder ska uppfylla för att få släppas ut på marknaden eller tas i bruk, eller både och. Direktivet bidrar till en hållbar utveckling genom ökad energieffektivitet och högre miljöskyddsnivå.

⁽¹⁾ https://www.gesetze-im-internet.de/bimschv_1_2010/BJNR003800010.html

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/1189 av den 28 april 2015 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG vad gäller ekodesignkrav för värmepannor för fastbränsle (EUT L 193, 21.7.2015, s. 100).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

- (5) Enligt artikel 6.1 i direktiv 2009/125/EG "[får medlemsstaterna] inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande inom sitt territorium av en produkt som överensstämmer med alla relevanta bestämmelser i den tillämpliga genomförandeåtgärden och som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i del 1 i bilaga I som omfattas av den tillämpliga genomförandeåtgärden."
- (6) Enligt artikel 6.2 i direktiv 2009/125/EG får medlemsstaterna "inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande inom sitt territorium av en produkt som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i del 1 i bilaga I för vilka det i den tillämpliga genomförandeåtgärden föreskrivs att inga krav på ekodesign är nödvändiga."
- (7) Enligt direktiv 2009/125/EG är *krav på ekodesign* "krav med anknytning till en produkt eller designen av en produkt, vilket syftar till att förbättra dess miljöprestanda, eller krav på tillhandahållande av uppgifter om en produkts miljöaspekter."
- (8) Enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG ska krav på ekodesign fastställas i genomförandeåtgärder, i enlighet med bilaga I (*Metod för att upprätta allmänna krav på ekodesign*) och bilaga II (*Metod för att fastställa specifika krav på ekodesign*).
- (9) De allmänna kraven på ekodesign syftar till att förbättra produktens miljöprestanda och inriktas på produktens betydande miljöaspekter, utan att några gränsvärden fastställs. Specifika krav på ekodesign syftar till att förbättra en viss miljöaspekt hos en produkt. De kan formuleras som krav på minskad användning av en viss resurs, t.ex. en gräns för resursanvändningen i de olika faserna i en produkts livscykel, enligt vad som är lämpligt.

1.3 FÖRORDNING (EU) 2015/1189 VAD GÄLLER EKODESIGNKRAV FÖR VÄRMEPANNOR FÖR FASTBRÄNSLE

- (10) Förordning (EU) 2015/1189 är antagen inom den ram som sätts av direktiv 2009/125/EG. Kommissionen har, i enlighet med det förfarande som fastställs i direktiv 2009/125/EG, genomfört en förstudie för att analysera de tekniska, miljömässiga och ekonomiska aspekterna av de värmepannor för fastbränsle som vanligtvis används i hushåll och för affärsändamål. Studien har genomförts tillsammans med intressenter och berörda parter från unionen och tredjeländer, och resultaten har offentliggjorts.
- (11) De miljöaspekter hos värmepannor för fastbränsle som har identifierats som relevanta för förordning (EU) 2015/1189 är energiförbrukning i användningsfasen samt utsläpp av partiklar (stoff), organiska gasformiga föreningar, kolmonoxid och kväveoxider i användningsfasen.
- (12) I enlighet med detta fastställs i bilaga II till förordning (EU) 2015/1189 specifika ekodesignkrav som är tillämpliga från och med den 1 januari 2020 för värmepannor för fastbränsle, och särskilt föreskrivs att säsongsmedelutsläppen av partiklar inte får överstiga 40 mg/m³ för automatiskt matade värmepannor och 60 mg/m³ för manuellt matade värmepannor. Dessa krav ska uppfyllas för det rekommenderade bränslet och för alla andra lämpliga bränslen för värmepannan för fastbränsle.
- (13) Mät- och beräkningsmetoder fastställs i bilaga III till förordning (EU) 2015/1189.

2. ANMÄLDA NATIONELLA BESTÄMMELSER

- (14) De nationella bestämmelser som anmälts av Tyskland är följande bestämmelser i den tyska lagtexten:
 - a) Avsnitt 5.1 (nedan kallat *första bestämmelsen*): Här fastställs gränsvärden och en mätmetod för utsläpp av partiklar. Dessa avviker från de värden och den mätmetod som är tillämpliga från och med den 1 januari 2020 i enlighet med förordning (EU) 2015/1189.
 - b) Avsnitt 4.1 jämförd med avsnitt 3 (nedan kallat *andra bestämmelsen*): Här finns en uttömmande förteckning över bränslen som kan användas i förbränningsanläggningar. Förordning (EU) 2015/1189 innehåller inte någon sådan uttömmande förteckning.
 - c) Avsnitt 5.4 (nedan kallat *tredje bestämmelsen*): Här finns krav på att värmepannor för fastbränsle ska utrustas med ackumulatortankar. Förordning (EU) 2015/1189 innehåller inte något sådant krav.
 - d) Avsnitten 14 och 15.1 (nedan kallade *fjärde bestämmelsen*), avseende övervakning av nya och kraftigt modifierade förbränningsenheter. I förordning (EU) 2015/1189 fastställs krav som gäller vid tidpunkten för utsläppande på marknaden av värmepannor för fastbränsle, men inte några bestämmelser om ytterligare övervakning.

3. FÖRFARANDE

- (15) I en skrivelse av den 29 november 2019 anmälde Tyskland till kommissionen sitt önskemål att behålla nationella bestämmelser avseende värmepannor för fastbränsle i enlighet med den tyska lagtexten.
- (16) I en skrivelse av den 10 januari 2020 bekräftade kommissionen att den mottagit anmälan och att sexmånadersperioden för handläggningen av ärendet enligt artikel 114.6 i EUF-fördraget hade inletts den 30 november 2019, dagen efter det att anmälan inkommit.
- (17) Kommissionen offentliggjorde ett meddelande om anmälan i *Europeiska unionens officiella tidning* (*) för att upplysa berörda parter om Tysklands nationella bestämmelser och om de skäl som anfördes för begäran. I en skrivelse av den 6 februari 2020 underrättade kommissionen de övriga medlemsstaterna och EES-staterna om anmälan, och gav dessa samt berörda enheter möjlighet att lämna synpunkter på denna inom 30 dagar. Kommissionen tag emot synpunkter från Cypern och Republiken Tjeckien, samt en gemensam skrivelse från Deutsche Umwelthilfe e.V., ClientEarth, Air Pollution & Climate Secretariat, European Environmental Bureau, Green Transition Denmark och ECOS.
- (18) Cypern motsätter sig inte Tysklands begäran om att få behålla strängare nationella bestämmelser och anser att de skäl som anförts av Tyskland är konkreta och fullständigt dokumenterade. Cypern anser också att ett avslag på Tysklands anmälan i förlängningen skulle leda till försämrad luftkvalitet.
- (19) Republiken Tjeckien ser positivt på och stöder Tysklands anmälan att behålla sina nationella bestämmelser som avviker från ekodesignkraven för värmepannor för fastbränsle.
- (20) De organisationer som anges i skäl 17 ansåg att den tyska regeringens begäran var nödvändig och proportionerlig med hänsyn till ändamålet att skydda människors hälsa och miljön.
- (21) Genom en skrivelse av den 18 februari 2020 begärde kommissionen kompletterande upplysningar från Tyskland. Kommissionen tog emot dessa upplysningar genom en skrivelse av den 4 mars 2020.

II. BEDÖMNING

1. VILLKOR FÖR ATT ANSÖKAN SKA TAS UPP TILL PRÖVNING

- (22) Enligt artikel 114.4 och 114.6 i EUF-fördraget får en medlemsstat efter antagandet av en harmoniseringsåtgärd behålla sina strängare nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 36 i EUF-fördraget eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, om dessa nationella bestämmelser anmäls till kommissionen och om kommissionen godkänner åtgärderna.
- (23) Kommissionen anser att artikel 114.4 och 114.6 i EUF-fördraget endast får tillämpas om nationella bestämmelser avviker från specifika bestämmelser i en harmoniseringsåtgärd. Om bestämmelser som anmäls på grundval av artikel 114.4 inte avser krav som omfattas av en harmoniseringsåtgärd ska anmälan om dessa därför förklaras som otillåtlig.
- (24) Mot bakgrund av detta beskrivs nedan tillåtligheten för var och en de tyska bestämmelser som omfattas av ansökan.

1.1 FÖRSTA BESTÄMMELEN: GRÄNSVÄRDE FÖR UTSLÄPP AV PARTIKLAR

- (25) I förordning (EU) 2015/1189 fastställs specifika ekodesignkrav för olika parametrar hos värmepannor för fastbränsle, inklusive utsläpp av partiklar.
- (26) De tyska bestämmelser om utsläpp av partiklar som anmäls till kommissionen är krav som gäller produkten och är avsedda att förbättra dess miljöprestanda, och de är kvantifierbara och mätbara. De utgör därför specifika krav på ekodesign i den mening som avses i direktiv 2009/125/EG.

(*) EUT C 42, 7.2.2020, s. 2.

- (27) Medan utsläpp av partiklar enligt den tyska lagtexten mäts senast fyra veckor efter installation av en värmepanna för fastbränsle, ska bedömningen av överensstämmelse enligt förordning (EU) 2015/1189 göras med hjälp av det förfarande för designkontroll som fastställs i bilaga IV till direktiv 2009/125/EG eller det ledningssystem som fastställs i bilaga V till det direktivet. Under jämförbara men inte strikt likvärdiga omständigheter och vid 10 % syrehalt, fastställs därmed i avsnitt 5 i den tyska lagtexten ett gränsvärde för utsläpp på 27,5 mg/m³, medan de gränsvärden som fastställs i förordning (EU) 2015/1189 är 40 mg/m³ och 60 mg/m³ för automatiskt matade respektive manuellt matade värmepannor för fastbränsle.
- (28) De tyska bestämmelserna om utsläpp av partiklar avviker därför från bestämmelserna i förordning (EU) 2015/1189 på så sätt att de är strängare.
- (29) I enlighet med artikel 114.4 i EUF-fördraget är den tyska anmälan kompletterad med en beskrivning av de skäl som rör människors hälsa, vilken utgör ett väsentligt behov som anges i artikel 36 i EUF-fördraget, och som hör samman med miljöskydd. Den är även kompletterad med en bedömning av påverkan på handeln.
- (30) Kommissionen anser därför att Tysklands ansökan om att få behålla sina nationella bestämmelser om utsläpp av partiklar är tillåtlig på grundval av artikel 114.4 i EUF-fördraget.

1.2 ANDRA BESTÄMMELEN: ANVÄNDBARA BRÄNSLEN

- (31) I avsnitt 3 i den tyska lagtexten fastställs en begränsande förteckning över bränslen som kan användas i förbränningsanläggningar.
- (32) Eftersom bestämmelsen rör användningen av energi och andra resurser under användningsfasen för värmepannor för fastbränsle och deras förväntade utsläpp till luft, vatten eller mark utgör de tyska bestämmelserna om användbara bränslen krav på ekodesign i den mening som avses i direktiv 2009/125/EG.
- (33) Enligt artikel 6.2 i direktiv 2009/125/EG får medlemsstaterna "inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande inom sitt territorium av en produkt som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i del 1 i bilaga I för vilka det i den tillämpliga genomförandeåtgärden föreskrivs att inga krav på ekodesign är nödvändiga".
- (34) I förordning (EU) 2015/1189 fastställs inte något ekodesignkrav som rör användbara bränslen för värmepannor för fastbränsle. Även om slutsatsen från den förstudie som genomfördes inför antagandet av genomförandeåtgärden var att "ytterligare krav avseende ekodesignparametrar för produkter som anges i del 1 i bilaga I till direktiv 2009/125/EG inte är nödvändiga när det gäller värmepannor för fastbränsle" ⁽⁵⁾, så finns det i förordning (EU) 2015/1189 inga bestämmelser om att något ekodesignkrav inte är nödvändigt i fråga om användbara bränslen ⁽⁶⁾.
- (35) Användbara bränslen omfattas därmed inte av något harmoniserat ekodesignkrav enligt förordning (EU) 2015/1189.
- (36) Kommissionen anser därför att Tysklands ansökan om att få behålla sina nationella bestämmelser om användbara bränslen inte är tillåtlig på grundval av artikel 114.4 i EUF-fördraget.

1.3 TREDJE BESTÄMMELEN: ACKUMULATORTANKAR

- (37) Skyldigheter som rör installation av ackumulatortankar tillsammans med värmepannor för fastbränsle och som fastställs enligt avsnitt 5.4 i den tyska lagtexten rör inte produktens design, krav på tillhandahållande av uppgifter eller krav på tillverkaren. De utgör därför inte krav på ekodesign i den mening som avses i direktiv 2009/125/EG.
- (38) Kommissionen anser därför att Tysklands ansökan om att få behålla sina nationella bestämmelser om ackumulatortankar inte är tillåtlig på grundval av artikel 114.4 i EUF-fördraget med hänvisning till direktiv 2009/125/EG.

⁽⁵⁾ Skäl 5 i förordning (EU) 2015/1189.

⁽⁶⁾ I motsats till exempelvis kommissionens förordning (EU) nr 547/2012 av den 25 juni 2012 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG vad gäller ekodesignkrav för vattenpumpar (EUT L 165, 26.6.2012, s. 28), där följande föreskrivs i artikel 3: "Inga ekodesignkrav behövs för övriga ekodesignparametrar som anges i del 1 i bilaga I till direktiv 2009/125/EG."

1.4 FJÄRDE BESTÄMMELEN: ÖVERVAKNING

- (39) Den kontroll av att förbränningsanläggningar fungerar korrekt som utförs av sotare och som fastställs i avsnitten 14 och 15 i den tyska lagtexten utgör inte någon ekodesignparameter, något krav på tillhandahållande av uppgifter eller något krav på tillverkaren. Den utgör därför inte något krav på ekodesign i den mening som avses i direktiv 2009/125/EG.
- (40) Kommissionen anser därför att Tysklands ansökan om att få behålla sina nationella bestämmelser om sotares kontroll av att förbränningsanläggningar fungerar korrekt inte är tillåtlig på grundval av artikel 114.4 i EUF-fördraget med hänvisning till direktiv 2009/125/EG.

2. SAKPRÖVNING

- (41) I artikel 114.4 i EUF-fördraget föreskrivs att om en medlemsstat, efter det att en harmoniseringsåtgärd har antagits, anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 36 eller som avser miljö- eller arbetsmiljöskydd, ska den till kommissionen anmäla dessa bestämmelser samt skälen för att behålla dem.
- (42) Domstolen har i detta avseende fastställt att "[en] medlemsstat kan nämligen grunda en begäran om att få behålla redan existerande nationella bestämmelser på en annorlunda bedömning av hälsorisker än den som gemenskapslagstiftaren gjorde i samband med vidtagandet av den harmoniseringsåtgärd som de nationella bestämmelserna avviker ifrån. Härvid ankommer det på den medlemsstat som framställt begäran att visa att nämnda nationella bestämmelser säkerställer en högre hälsoskyddsnivå än vad åtgärden för gemenskapsharmonisering gör och att de inte överskrider vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål." (7)
- (43) Dessutom ska kommissionen, enligt artikel 114.6 första stycket "inom sex månader efter en sådan anmälan som avses i punkterna 4 och 5 godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion."
- (44) Kommissionen ska därför bedöma om de nationella bestämmelserna är motiverade av väsentliga behov enligt artikel 36 i EUF-fördraget eller rör miljö- eller arbetsmiljöskydd och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det avsedda legitima syftet.
- (45) När kommissionen undersöker om de nationella åtgärder som anmälts i enlighet med artikel 114.4 i EUF-fördraget är motiverade, mot bakgrund av den tidsram som fastställs i artikel 114.6 i EUF-fördraget, ska den utgå från de skäl som den anmälande medlemsstaten anför. Bevisbördan ligger på den ansökande medlemsstat som avser att bibehålla sina nationella åtgärder.

2.1 TYSKLANDS STÅNDPUNKT

- (46) Tyskland anser att de befintliga nationella bestämmelserna är strängare än bestämmelserna i förordning (EU) 2015/1189 och att det är berättigat att behålla dem både mot bakgrund av väsentliga behov enligt artikel 36 i EUF-fördraget, särskilt skyddet av människors hälsa, och mot bakgrund av behovet att skydda miljön.
- (47) Tyskland påpekar att en sänkning av den ambitionsnivå som fastställs genom den tyska lagtexten skulle hota luftkvaliteten i Tyskland och därmed strida mot målet i förordning (EU) 2015/1189 att förbättra miljöprestanda hos värmepannor för fastbränsle.
- (48) Tyskland hävdar att en sådan försämrad luftkvalitet skulle strida mot den skyldighet som härrör från artikel 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG (8) och som innebär att medlemsstaterna ska hålla partikelnivåerna under gränsvärdena och sträva efter att bevara den bästa luftkvalitet som är förenlig med en hållbar utveckling. Tyskland hävdar också att en sådan försämrad luftkvalitet skulle strida mot den skyldighet som härrör från artikel 13 i direktivet och som innebär att medlemsstaterna ska hålla partikelnivåerna under gränsvärdena för att skydda människors hälsa.

(7) Mål C-3/00, Konungariket Danmark mot Europeiska kommissionen, ECLI:EU:C:2003:167, punkt 64.

(8) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (49) Tyskland betonar även att tillämpningen av de gränsvärden som fastställs i förordning (EU) 2015/1189 i fråga om utsläpp av partiklar skulle äventyra landets förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 ⁽⁹⁾.
- (50) Tyskland anser att den befintliga nivån när det gäller skydd av människors hälsa och liv, i den mening som avses i artikel 36 i EUF-fördraget, och miljöskydd (artikel 114.4 i EUF-fördraget) inte skulle kunna bibehållas i Tyskland om man tillämpade kraven i förordning (EU) 2015/1189.

2.2 BEDÖMNING AV DEN TYSKA STÅNDPUNKTEN

2.2.1 *Motivering som grundar sig på väsentliga behov enligt artikel 36 i EUF-fördraget eller på miljöskyddet*

- (51) Tysklands utvärdering av hälso- och miljöriskerna i samband med utsläpp av partiklar skiljer sig inte från kommissionens.
- (52) En arbetsgrupp inom Världshälsoorganisationens internationella center för cancerforskning (IARC) har enhälligt klassificerat förorenad utomhusluft och partiklar från förorenad utomhusluft som cancerframkallande för människor, på grundval av tillräckliga belägg för karcinogenicitet hos människor och försöksdjur samt starka mekanistiska belägg ⁽¹⁰⁾.
- (53) Europeiska miljöbyrån (EEA) konstaterar i sin rapport *Air quality in Europe 2019* ⁽¹¹⁾ att 374 000 förtida dödsfall under 2016 kunde tillskrivas fina partiklar (PM_{2,5}) i EU-28. EEA uppskattar att 59 600 förtida dödsfall enbart i Tyskland kunde tillskrivas PM_{2,5} under samma referensår.
- (54) EU-lagstiftaren har också konstaterat att "[vidare] har det ännu inte gått att fastställa ett tröskelvärde under vilket PM_{2,5} inte utgör någon risk. Denna förorening bör därför regleras på ett annat sätt än andra luftföroreningar. För att stora delar av befolkningen ska få en bättre luftkvalitet gäller det att överlag minska koncentrationerna i stadsområden" ⁽¹²⁾.
- (55) Riskerna med utsläpp av partiklar är därför betydande för människors hälsa och liv.
- (56) Den tyska åtgärden är direkt kopplad till målet att minska utsläppen av partiklar, eftersom den fastställer gränsvärden för utsläpp av partiklar som är tillämpliga på värmepannor för fastbränsle.
- (57) På denna grundval ska kommissionen, enligt artikel 114.6 i EUF-fördraget, godkänna eller förkasta de ifrågavarande nationella bestämmelserna sedan den konstaterat huruvida dessa utgör ett medel för godtycklig diskriminering eller innebär förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna samt huruvida de kommer att utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

2.2.2 *Frånvaro av godtycklig diskriminering eller förtäckta handelshinder mellan medlemsstaterna liksom av hinder för den inre marknadens funktion*

2.2.2.1 *Frånvaro av godtycklig diskriminering*

- (58) Artikel 114.6 i EUF-fördraget förpliktigar kommissionen att kontrollera att de nationella bestämmelserna inte utgör något medel för godtycklig diskriminering. För att det inte ska vara fråga om diskriminering enligt domstolens rättspraxis ⁽¹³⁾ får likartade situationer inte behandlas olika och olikartade situationer inte behandlas lika.
- (59) De tyska nationella bestämmelserna gäller både inhemska produkter och produkter som tillverkas i andra medlemsstater. Så länge motsatsen inte kan bevisas är kommissionens slutsats att de nationella bestämmelserna inte utgör något medel för godtycklig diskriminering.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ IARC *Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans, Volume 109, Outdoor air pollution*. Lyon: Internationella centret för cancerforskning

⁽¹¹⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/air-quality-in-europe-2019>

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1), skäl 11.

⁽¹³⁾ Mål C-477/14, *Pillbox 38 (UK) Ltd/Secretary of State for Health*, ECLI:EU:C:2016:324, punkt 35.

2.2.2.2 Frånvaro av förtäckta handelshinder

- (60) Nationella åtgärder som begränsar användningen av produkter som överensstämmer med en harmoniseringsåtgärd i unionen utgör ett handelshinder om produkter, som får släppas ut på marknaden och användas i resten av unionen, på grund av de nationella kraven i praktiken inte kan släppas ut på marknaden i den berörda medlemsstaten. Syftet med de nödvändiga förutsättningarna i artikel 114.6 i EUF-fördraget är att förhindra att begränsningar som grundas på kriterierna i artikel 114.4 och 114.5 tillämpas på felaktiga grunder och i själva verket utgör ekonomiska åtgärder för att förhindra import av produkter från andra medlemsstater, dvs. indirekt för att skydda den inhemska produktionen.
- (61) Eftersom de tyska bestämmelserna föreskriver strängare krav avseende gränsvärden för utsläpp av partiklar än de krav som finns i förordning (EU) 2015/1189 även för företagare som är etablerade i andra medlemsstater på ett område som i övrigt är harmoniserat, kan bestämmelserna utgöra ett förtäckt handelshinder eller ett hinder för den inre marknads funktion. Kommissionen anser⁽¹⁴⁾ att artikel 114.6 i EUF-fördraget måste läsas så att endast nationella åtgärder som utgör oproportionella hinder på den inre marknaden inte får godkännas.
- (62) I samband med detta har Tyskland lagt fram underlag som visar att import av värmepannor för fastbränsle från andra medlemsstater har ägt rum trots den befintliga lagstiftningen. Uppgifterna har härletts från installation av värmepannor för fastbränsle som subventioneras av den tyska regeringen genom ett stimulansprogram för förnybar energi. Uppgifterna visar, i fråga om värmepannor för fastbränsle i form av biomassa, att tyska tillverkare genomgående under perioden 2014–2018 stod för 26–28 % av de subventionerade värmepannorna, att jämföra med 70–72 % för övriga tillverkare i unionen.
- (63) Då det saknas bevis för att de nationella bestämmelserna i själva verket syftar till att skydda den inhemska produktionen, kan kommissionen dra slutsatsen att de inte utgör något förtäckt hinder för handeln mellan medlemsstaterna.

2.2.2.3 Frånvaro av hinder för den inre marknads funktion

- (64) Detta villkor får inte tolkas så att det leder till att förhindra godkännande av varje nationell åtgärd som sannolikt kommer att påverka upprättandet av den inre marknaden. Alla nationella åtgärder som avviker från en harmoniseringsåtgärd som syftar till den inre marknads upprättande och funktion utgör i princip åtgärder som kan komma att påverka den inre marknaden. För att föremålet för och syftet med förfarandet i artikel 114 i EUF-fördraget ska förbli användbara anser kommissionen att begreppet "hinder för den inre marknads funktion" i artikel 114.6 i EUF-fördraget följaktligen måste tolkas som en verkan som inte står i proportion till det eftersträvade målet. Detta innebär att det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det ovannämnda målet.
- (65) Att behålla den första anmälda bestämmelsen kommer sannolikt att påverka den inre marknaden, eftersom den är en nationell åtgärd som avviker från en harmoniseringsåtgärd.
- (66) Att tillämpa förordning (EU) 2015/1189 skulle öppna den tyska marknaden för nya modeller av värmepannor för fastbränsle med större utsläpp av partiklar, öka konkurrensen på denna marknad och därmed eventuellt sänka den genomsnittliga installationskostnaden. Enligt uppgifter som tillhandahållits av Tyskland har dock denna genomsnittliga kostnad inte ökat nämnvärt på den tyska marknaden sedan den nationella åtgärden trädde i kraft 2015.
- (67) Enligt Tysklands analys skulle en tillämpning av gränsvärdena för utsläpp av partiklar enligt förordning (EU) 2015/1189, jämfört med fortsatt tillämpning av gränsvärdena i den nuvarande lagstiftningen, leda till en sammanlagd årlig ökning av utsläppen av partiklar i Tyskland med 1 300 ton. Även om den grad av säkerhet som kan uppnås genom prognoser har en gräns, skulle varje ökad marknadsandel för värmepannor för fastbränsle med större utsläpp av partiklar leda till ökade sammanlagda utsläpp av partiklar och ökade luftföroreningar.

⁽¹⁴⁾ Se t.ex. kommissionens beslut (EU) 2018/702 av den 8 maj 2018 om de nationella bestämmelser som Danmark anmält om tillsats av nitrater i vissa köttprodukter (EUT L 118, 14.5.2018, s. 7).

- (68) Den nuvarande tyska lagstiftningen har under de senaste åren varit ett incitament för tillverkare att investera i värmepannor för fastbränsle med lägre utsläpp, och därmed skapat en marknad för deras mest miljöeffektiva produkter. Mot denna bakgrund skulle sänkta utsläppskrav, till följd av att förordning (EU) 2015/1189 började tillämpas, ta bort tillverkarnas incitament att investera i produkter med bättre prestanda.
- (69) Med tanke på de hälsomässiga fördelarna till följd av minskade utsläpp av partiklar, den begränsade identifierbara påverkan på handeln på grundval av de uppgifter som tillhandahållits av Tyskland, det faktum att det inte finns någon identifierbar gräns under vilken $PM_{2,5}$ inte skulle utgöra någon risk och det direkta sambandet mellan åtgärden och målet, bör det inte anses vara oproportionerligt att behålla de nationella bestämmelserna i förhållande till det mål som eftersträvas. De utgör därför inte ett hinder för den inre marknadens funktion i den mening som avses i artikel 114.6 i EUF-fördraget.
- (70) Med hänsyn till analysen ovan anser kommissionen att villkoret om att det inte får finnas något hinder för den inre marknadens funktion är uppfyllt när det gäller denna anmälan från Tyskland.

III. SLUTSATS

- (71) Mot bakgrund av ovanstående överväganden och med beaktande av synpunkter som mottagits från Tyskland och andra berörda parter, gör kommissionen följande bedömning:
- De anmälningar som gäller bestämmelserna om användbara bränslen, ackumulatortankar och övervakning av förbränningsanläggningar är inte tillåtliga på grundval av artikel 114.4 i EUF-fördraget.
 - Den anmälan som gäller gränsvärden för utsläpp av partiklar ska godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De nationella bestämmelser, avseende gränsvärden för utsläpp av partiklar, vilka är tillämpliga på värmepannor för fastbränsle som omfattas av förordning (EU) 2015/1189, och vilka ingår i avsnitt 5.1 i den tyska lagtexten, godkännas.

Artikel 2

De anmälningar som rör användbara bränslen, ackumulatortankar och sotares kontroll av korrekt funktion hos förbränningsanläggningar avslås som otillåtliga.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 13 maj 2020.

På kommissionens vägnar
Kadri SIMSON
Ledamot av kommissionen

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT (EU) 2020/655**av den 5 maj 2020****om antagande av genomförandebestämmelser om uppgiftsskydd vid Europeiska centralbanken och om upphävande av beslut ECB/2007/1 (ECB/2020/28)**

EUROPEISKA CENTRALBANKENS DIREKTION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 11.6,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 45.3, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾ fastställs allmänna regler för att skydda enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter och för att säkerställa det fria flödet av sådana uppgifter inom unionen.
- (2) Förordning (EU) 2018/1725 upphäver Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽³⁾ och fastställer principer och bestämmelser för uppgiftsskydd för alla unionens institutioner, organ och byråer.
- (3) För att säkerställa en konsekvent strategi för skyddet av personuppgifter i hela unionen och det fria flödet av sådana uppgifter inom unionen är det nödvändigt att så långt som möjligt anpassa de regler för uppgiftsskydd som gäller för unionens institutioner och organ till de bestämmelser om uppgiftsskydd som antagits i medlemsstaterna för den offentliga sektorn. När bestämmelserna i förordning (EU) 2018/1725 följer samma principer som bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679, bör dessa två uppsättningar av bestämmelser tolkas på ett homogent sätt, särskilt på grund av att systemet i förordning (EU) 2018/1725 bör betraktas som likvärdigt med förordning (EU) 2016/679.
- (4) Enligt artikel 43 i förordning (EU) 2018/1725 ska varje unionsinstitution eller unionsorgan ska utnämna ett dataskyddsbud. Enligt artikel 45.3 i förordning (EU) 2018/1725 ska varje unionsinstitution eller unionsorgan utnämna ett dataskyddsbud. Genomförandebestämmelserna ska i synnerhet avse dataskyddsbudets arbetsuppgifter, åligganden och befogenheter.
- (5) Av effektivitetsskäl och i linje med tidigare praxis kan Europeiska centralbankens (ECB) dataskyddsbud ges tillstånd att även ansvara för frågor om uppgiftsskydd avseende Europeiska systemrisknämnden (ESRB) om ESRB:s styrelse beslutar att utse ECB:s dataskyddsbud till ESRB:s dataskyddsbud.
- (6) Genomförandebestämmelserna bör också ange hur de registrerade kan utöva sina rättigheter och hur personer som ansvarar för behandlingen av personuppgifter bör fullgöra sina skyldigheter inom unionens institutioner och organ.
- (7) Även om ECB är den rättsliga enhet som ansvarar för skyddet av fysiska personer vad gäller behandlingen av personuppgifter enligt både förordning (EU) 2018/1725 och detta beslut, kan behandlingen i praktiken utföras av olika organisatoriska enheter inom ECB.

⁽¹⁾ EUT L 295, 21.11.2018, s. 39.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (8) Förordning (EU) 2018/1725 anger vilka möjligheter till rättslig prövning som registrerade har avseende klagomål om uppgiftsskydd gentemot unionens institutioner, t.ex. rätten att lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen som framgår av artiklarna 63 och 68 i den förordningen. Följaktligen bör ECB:s personal använda sig av dessa möjligheter för klagomål avseende uppgiftsskydd som görs av dem i egenskap av registrerade efter det att det här beslutet tillämpas, snarare än möjligheterna till rättslig prövning enligt anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal.
- (9) ECB har för avsikt att separat föreskriva restriktioner med avseende på specifika principer, rättigheter och skyldigheter avseende uppgiftsskydd under vissa väl definierade omständigheter enligt vad som avses i artikel 25 i förordning (EU) 2018/1725, varför det här beslutet bör börja tillämpas den 1 november 2020 så att dessa restriktioner kan tas fram separat.
- (10) Eftersom förordning (EG) nr 45/2001 upphävdes genom förordning (EU) 2018/1725 bör beslut ECB/2007/1 (*) upphävas och ersättas med det här beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta beslut fastställer de allmänna bestämmelserna som genomför förordning (EU) 2018/1725 vad gäller ECB. I synnerhet anges reglerna för utnämning av och rollen för dataskyddsbud (DPO) hos ECB, inbegripet dataskyddsbudets arbetsuppgifter, åligganden och befogenheter.
2. Detta beslut klargör också vilka roller, arbetsuppgifter och åligganden som registeransvariga och uppgiftsskyddssamordnare har, samt genomför de bestämmelser enligt vilka de registrerade kan utöva sina rättigheter.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *personuppgiftsansvarig*: ECB, och särskilt den organisatoriska enhet inom ECB, som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter.
2. *dataskyddssamordnare*: en ECB-anställd som bistår den personuppgiftsansvarige och DPO med att uppfylla deras skyldigheter enligt förordning (EU) 2018/1725 och detta beslut.
3. *den registrerade*: en identifierad eller identifierbar fysisk person, varvid en identifierbar person är en person som direkt eller indirekt kan identifieras särskilt med hänvisning till en identifierare som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringssuppgift eller onlineidentifikatorer eller en eller flera faktorer som är specifika för den fysiska personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.
4. *behandling*: behandling såsom detta definieras i artikel 3.3 i förordning (EU) 2018/1725.
5. *unionsinstitutioner och unionsorgan*: unionsinstitutioner och unionsorgan enligt definitionen i artikel 3.10 i förordning (EU) 2018/1725.
6. *personuppgiftsbiträde*: ett personuppgiftsbiträde såsom detta definieras i artikel 3.12 i förordning (EU) 2018/1725.
7. *personuppgifter*: personuppgifter såsom dessa definieras i artikel 3.1 i förordning (EU) 2018/1725.
8. *samtycke*: samtycke såsom detta definieras i artikel 3.15 i förordning (EU) 2018/1725.

(*) Beslut ECB/2007/1 av 17 april 2007 om antagande av genomförandebestämmelser om uppgiftsskydd vid Europeiska centralbanken (EUT L 116, 4.5.2007, s. 64).

AVSNITT 2

DATASKYDDSOMBUDET

Artikel 3

Utnämning, ställning och organisatoriska frågor

1. Direktionen ska
 - a) utse dataskyddsbudet på grundval av yrkesmässiga kvalifikationer och, i synnerhet, sakkunskap om lagstiftning och praxis avseende dataskydd samt förmågan att fullgöra de uppgifter som avses i artikel 45 i förordning (EU) 2018/1725 och i detta beslut,
 - b) utfärda ett tidsbegränsat anställningsavtal som inte kan konverteras för dataskyddsbudet på mellan tre och fem år, som kan förlängas upp till den maximala tidsgränsen på tio år, i enlighet med anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal, och
 - c) registrera dataskyddsbudet hos Europeiska datatillsynsmannen (EDPS), i enlighet med artikel 44.9 i förordning (EU) 2018/1725.
2. ECB:s direktion ska se till att dataskyddsbudet kan utföra de uppgifter och åligganden som avses i artikel 45 i förordning (EU) 2018/1725 på ett oberoende sätt utan att ta emot instruktioner om hur uppgifterna ska utföras. Utan att det påverkar detta oberoende
 - a) ska dataskyddsbudet omfattas av anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal,
 - b) ska dataskyddsbudet för administrativa ändamål samt för tillämpningen av ECB:s samlade anställningsvillkor höra till ECB:s generaldirektorat för rättsfrågor,
 - c) ska dataskyddsbudets bedömare samråda med Europeiska datatillsynsmannen och får även inhämta synpunkter från andra parter inom ECB innan de utför sin bedömning av hur dataskyddsbudet har utfört sina uppgifter och åligganden. Dataskyddsbudet får inte åsamkas skada på grund av vederbörligt utövande av sina uppgifter och åligganden.
 - d) ECB:s direktion kan avsätta dataskyddsbudet om han eller hon inte längre uppfyller de krav som ställs för att han eller hon ska kunna utföra sina uppgifter och en sådan avsättning i förväg godkänts av Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med artikel 44.8 i förordning (EU) 2018/1725.
3. ECB:s direktion får utse ett vice dataskyddsbud på vilket punkterna 1 och 2 är tillämpliga. Vice dataskyddsbudet ska bistå dataskyddsbudet vid utförandet av dennes uppgifter och åligganden samt agera som ställföreträdare i dataskyddsbudets frånvaro.
4. ECB-anställda som ger stöd till dataskyddsbudet i frågor om uppgiftsskydd ska uteslutande agera på dataskyddsbudets instruktioner och ska vara bundna av sekretess och konfidentialitet i enlighet med artikel 44.5 i förordning (EU) 2018/1725 jämförd med artikel 37 i ECBS-stadgan.
5. I enlighet med artikel 43.2 i förordning (EU) 2018/1725 får dataskyddsbudet, på ESRB:s begäran, ges tillstånd att även för ESRB:s räkning utföra de uppgifter som anges i artikel 45 i förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 4

Dataskyddsbudets uppgifter

Dataskyddsbudet ska utföra de uppgifter som anges i artikel 45 i förordning (EU) 2018/1725 och särskilt

- a) informera och ge råd till styrelsen, de personuppgiftsansvariga, personalkommittén och dataskyddssamordnare, samt svara på samråd från någon av dem eller registrerade om frågor som rör tolkningen och tillämpningen av bestämmelserna om uppgiftsskydd vid ECB,
- b) utreda frågor och incidenter som rör uppgiftsskydd, antingen på dataskyddsbudet eget initiativ eller på begäran av direktionen, en personuppgiftsansvarig, personalkommittén eller registrerade personer, och rapportera tillbaka till den som initierat utredningen,

- c) upprätthålla ett centralt register över databehandlingen vid ECB i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) 2018/1725 och artikel 9 i detta beslut,
- d) på begäran bistå en personuppgiftsansvarig med framtagandet av konsekvensbedömningar avseende dataskydd och inlagor för förhandssamråd med Europeiska datatillsynsmannen i enlighet med artiklarna 39 och 40 i förordning (EU) 2018/1725,
- e) besvara framställningar från Europeiska datatillsynsmannen och, inom ramen för sin behörighet, samarbeta med Europeiska datatillsynsmannen,
- f) samarbeta med dataskyddsombuden vid andra unionsinstitutioner och unionsorgan, nationella centralbanker och nationella behöriga myndigheter, särskilt genom att: i) utbyta erfarenheter och kunskaper, ii) företräda ECB vid relevanta diskussioner – utom mål vid domstolen – som avser uppgiftsskyddsfrågor, och iii) delta i interinstitutionella kommittéer och organ,
- g) på ett oberoende sätt säkerställa den interna tillämpningen av förordning (EU) 2018/1725 hos ECB genom att övervaka efterlevnaden av förordning (EU) 2018/1725, av annan tillämplig unionsrätt som innehåller bestämmelser om uppgiftsskydd samt ECB:s och personuppgiftsbiträdenas regler för skydd av personuppgifter, inbegripet ansvarsfördelning, information till och utbildning av ECB:s personal som deltar i behandling, samt tillhörande granskning.

Artikel 5

Dataskyddsombudets befogenheter

Vid utförandet av sina uppgifter enligt artikel 4

- a) får dataskyddsombudet begära information från alla avdelningar inom ECB om varje fråga som rör dataskyddsombudets uppgifter och åligganden,
- b) ska dataskyddsombudet vid varje tidpunkt ha tillgång till personuppgifter som behandlas, till ECB:s samtliga lokaler och till all information, all uppgiftsbehandling och alla databaser,
- c) får dataskyddsombudet avge ett yttrande om lagligheten av en faktisk eller föreslagen behandling, om de åtgärder som krävs för att säkerställa att denna behandling är laglig samt om lämpligheten av åtgärder för uppgiftsskydd eller om eventuella problem i samband med behandlingen,
- d) får dataskyddsombudet uppmärksamma direktionen om alla frågor som rör uppgiftsskydd, inbegripet om en ECB-anställd inte följer bestämmelserna i förordning (EU) 2018/1725 eller andra av unionens bestämmelser om uppgiftsskydd som är tillämpliga på ECB,
- e) får dataskyddsombudet begära att frågor som rör uppgiftsskydd sätts upp på direktionens dagordning och för detta ändamål överlämna relevant dokumentation till direktionen,
- f) får dataskyddsombudet utföra efterlevnadskontroller av den uppgiftsbehandling som utförs av en personuppgiftsansvarig eller för dennes räkning,
- g) får dataskyddsombudet begränsa all uppgiftsbehandling som inte stämmer överens med bestämmelserna i förordning (EU) 2018/1725, med detta beslut eller med unionens andra bestämmelser om uppgiftsskydd,
- h) får dataskyddsombudet informera Europeiska datatillsynsmannen om alla frågor som rör uppgiftsskydd som kräver synpunkter eller vägledning från Europeiska datatillsynsmannen.

Artikel 6

Dataskyddsombud och förfarande för utredningar

1. En begäran om en utredning enligt artikel 4 b ska skriftligen riktas till dataskyddsombudet.
2. Inom sju arbetsdagar efter mottagandet av den begäran som avses i punkt 1 ska dataskyddsombudet skicka ett mottagningsbevis till anmälaren.
3. Dataskyddsombudet får utreda den aktuella frågan på plats och begära en skriftlig förklaring från en personuppgiftsansvarig. Den berörda personuppgiftsansvariga ska svara dataskyddsombudet inom 20 arbetsdagar efter att han tagit emot dataskyddsombudets begäran. Dataskyddsombudet får när som helst begära ytterligare information eller bistånd från ECB:s avdelningar. Avdelningen ska ge sådan ytterligare information eller ge sådant bistånd inom 20 arbetsdagar från dataskyddsombudets begäran.

4. Dataskyddsombudet ska opartiskt undersöka frågor och fakta samt visa hänsyn till den registrerades rättigheter. Om så anses lämpligt och om inte annat följer av punkt 5, ska dataskyddsombudet informera alla övriga parter som berörs av utredningen.
5. Dataskyddsombudet ska säkerställa att en begäran om en utredning förblir sekretessbelagd och endast blir känd i den utsträckning som är nödvändig för utredningen, såvida inte den registrerade ger sitt samtycke till att den inte förblir sekretessbelagd.
6. Dataskyddsombudet ska återkomma med svar till anmälaren inom tre kalendermånader från det att en begäran togs emot.

AVSNITT 3

DATASKYDDSOMBUD, PERSONUPPGIFTSANSVARIGA OCH DATASKYDDSSAMORDNARE

Artikel 7

En personuppgiftsansvarigs uppgifter och skyldigheter

1. En personuppgiftsansvarig ska säkerställa att alla behandlingar som involverar personuppgifter som utförs inom deras ansvarsområde följer bestämmelserna i förordning (EU) 2018/1725 och alla andra av unionens bestämmelser om uppgiftsskydd som är tillämpliga på ECB.
2. En personuppgiftsansvarig ska utan onödigt dröjsmål säkerställa att dataskyddsombudet informeras om följande:
 - a) alla frågor som har, eller kan få, konsekvenser ur uppgiftsskyddssynpunkt,
 - b) alla yttranden, dokument, interna riktlinjer eller interna beslut som kan påverka ECB:s efterlevnad av uppgiftsskyddet, innan de antas,
 - c) varje personuppgiftsincident eller annan incident som rör uppgiftsskydd,
 - d) varje direkt samspel mellan en personuppgiftsansvarig och Europeiska datatillsynsmannen.
3. En personuppgiftsansvarig ska särskilt
 - a) i god tid samråda med dataskyddsombudet om all verksamhet som rör behandlingen av personuppgifter eller andra frågor som rör uppgiftsskydd,
 - b) genomföra och godkänna konsekvensbedömningar avseende dataskydd i samarbete med dataskyddsombudet och i enlighet med artikel 39 i förordning (EU) 2018/1725,
 - c) följa alla relevant interna anvisningar som rör behandling av personuppgifter eller andra frågor om uppgiftsskydd,
 - d) i samarbete med dataskyddssamordnarna upprätthålla regelbundet uppdaterade register över databehandlingen i enlighet med artikel 31.5 i förordning (EU) 2018/1725, med hjälp av den mall som godkänts av dataskyddsombudet.
4. När en personuppgiftsansvarig bistår dataskyddsombudet och Europeiska datatillsynsmannen vid utförandet av deras uppgifter, ska den personuppgiftsansvarig ge dem fullständig information, bevilja dem tillgång till personuppgifter samt besvara frågor inom 20 arbetsdagar från mottagandet av begäran.

Artikel 8

Dataskyddssamordnare

1. Uppgiftsskyddssamordnarna bistår de registeransvariga vid utförandet av deras skyldigheter, antingen på de registeransvarigas begäran eller på eget initiativ. Uppgiftsskyddssamordnarna ska upprätthålla kontakt med de registeransvariga som ska ge dem all nödvändig information.

2. Dataskyddsamordnarna ska bistå dataskyddsombudet med
 - a) att identifiera den berörde registeransvarige för behandlingar avseende personuppgifter,
 - b) främja och öka medvetenheten om dataskyddsombudets råd samt stödja den personuppgiftsansvarige under dataskyddsombudets vägledning,
 - c) bistå den personuppgiftsansvarige med att upprätthålla register över databehandlingen i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) 2018/1725 och säkerställa att uppgifterna är korrekta och aktuella,
 - d) ta upp andra aspekter av dataskyddsombudets uppgifter enligt överenskommelse mellan dataskyddsombudet och dataskyddsamordnarnas arbetsledning.
3. En dataskyddsamordnare ska normalt vara specialist på informationshantering eller ha relevant sakkunskap och/eller utbildning.

Artikel 9

Ett centralt register

1. De personuppgiftsansvariga ska överlämna sina register över databehandlingen till dataskyddsombudet, som ska lagra dessa register i ett centralt register.
2. Det centrala registret ska fungera som en lagringsplats för all behandling av personuppgifter som utförs vid ECB. Det centrala registret ska utgöra en informationskälla för de registrerade och underlätta utövandet av deras rättigheter enligt artiklarna 17–24 i förordning (EU) 2018/1725. Det centrala registret ska göras allmänt tillgängligt. Det centrala registret ska minst innehålla de uppgifter som avses i artikel 31.1 a–g i förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 10

Gemensamt personuppgiftsansvariga

1. Respektive skyldigheter i fråga om uppgiftsskydd som gemensamt personuppgiftsansvariga har ska fastställas i enlighet med artikel 28 i förordning (EU) 2018/1725.
2. Om ECB agerar som en gemensamt personuppgiftsansvarig tillsammans med en eller flera personuppgiftsansvariga, ska de gemensamt personuppgiftsansvarigas ansvar för att uppfylla kraven om uppgiftsskydd fastställas genom arrangemang mellan dem, såvida inte, och i den mån som, detta ansvar fastställs i unionsrätten eller i en medlemsstats nationella lagstiftning som de gemensamt personuppgiftsansvariga omfattas av.

AVSNITT 4

DE REGISTRERADES RÄTTIGHETER

Artikel 11

Utövande av de registrerades rättigheter

1. Registrerade personer får kontakta den berörda registeransvarige för att utöva sina rättigheter enligt artiklarna 17–24 i förordning (EU) 2018/1725.
2. Dessa rättigheter kan endast utövas av den registrerade personen eller dennes befullmäktigade ombud. Dessa personer får utöva alla dessa rättigheter utan kostnad.
3. En begäranden om att utöva en registrerads rättigheter ska lämnas till den relevanta personuppgiftsansvarige, antingen skriftligen eller, om så är lämpligt, på elektronisk väg. Efter att ha mottagit en begäran från en registrerad ska den relevanta personuppgiftsansvarige skicka ett mottagningsbevis till den registrerade inom fem arbetsdagar, ge dem kontaktuppgifterna till dataskyddsombudet och informera dem om möjligheten att lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen och begära rättslig prövning.

4. Om den berörda personuppgiftsansvarige har rimliga skäl att betvivla den registrerades identitet, eller det behöriga ombudets, får den relevanta personuppgiftsansvarige begära ytterligare information som behövs för att identifiera den registrerade eller dennes behöriga ombud. Om den registrerade företräds av ett behörigt ombud ska den relevanta personuppgiftsansvarige också kontrollera ombudets fullmakt. Den relevanta personuppgiftsansvarige får begära in ytterligare information från den registrerade för att förtydliga den registrerades begäran och hantera den på ett ändamålsenligt sätt.

5. I enlighet med artikel 14.3 och 14.4 i förordning (EU) 2018/1725 ska den personuppgiftsansvarige på begäran utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast en månad efter att ha mottagit en begäran informera den registrerade om vilka åtgärder som vidtagits. Denna period får vid behov förlängas med ytterligare två månader med hänsyn till hur komplexa och hur många begäranden från registrerade som den relevanta personuppgiftsansvarige mottagit. Den relevanta personuppgiftsansvarige ska underrätta den registrerade om varje förlängning inom en månad från mottagandet av begäran och ange orsakerna till förseningen.

6. Den relevanta personuppgiftsansvarige ska svara på den registrerades begäran skriftligen, om så är lämpligt, och om den registrerades begäran har lämnats in på elektronisk väg ska den relevanta personuppgiftsansvarige också tillhandahålla den begärda informationen på elektronisk väg.

7. Den registrerade kan när som helst kontakta dataskyddsombudet, särskilt om

- a) den relevanta personuppgiftsansvarige inte respekterar tidsfristerna enligt punkterna 3 och 5,
- b) den registrerade inte är nöjd med de åtgärder som vidtagits av den relevanta personuppgiftsansvarige, eller
- c) den registrerade önskar lämna in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen.

Dataskyddsombudet ska informera den relevanta personuppgiftsansvarige om vilka åtgärder som bör vidtas.

8. Om en registrerads begäranden är uppenbart ogrundade eller orimliga, särskilt på grund av deras repetitiva karaktär, får den relevanta personuppgiftsansvarige, efter samråd med dataskyddsombudet, vägra att tillmötesgå begäran i enlighet med artikel 14.5 i förordning (EU) 2018/1725 och underrätta den registrerade om detta.

Artikel 12

Rättslig prövning

De möjligheter till rättslig prövning som står till ECB-personalens förfogande enligt anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal ska inte gälla för klagomål avseende uppgiftsskydd.

AVSNITT 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Upphävande

Beslut ECB/2007/1 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 november 2020. Hänvisningar till beslut ECB/2007/1 ska anses som hänvisningar till det här beslutet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 november 2020.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 5 maj 2020.

Christine LAGARDE
ECB:s ordförande

BILAGA
JÄMFÖRELSETABELL

Odluka ESB/2007/1	Ova Odluka
Članci 1. do 5.	Članci 1. do 5.
Članak 6. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.
—	Članak 7. stavak 2.
—	Članak 7. stavak 3.
Članak 6. stavak 2.	Članak 7. stavak 4.
Članak 6. stavak 3. točka (a)	Članak 8. stavak 1.
Članak 6. stavak 3. točka (b)	Članak 8. stavak 2.
Članak 7. stavak 1.	Članak 4. stavak 4.
Članak 7. stavak 2.	—
—	Članak 9. stavak 1.
Članak 8.	Članak 9. stavak 2.
—	Članak 10.
—	—
Članak 9. stavak 1.	Članak 11. stavak 1.
Članak 9. stavak 1. točka (a)	Članak 11. stavak 2.
Članak 9. stavak 1. točka (b)	Članak 11. stavak 3.
Članak 9. stavak 1. točka (c)	—
—	Članak 11. stavak 4.
—	Članak 11. stavak 5.
—	Članak 11. stavak 6.
Članak 9. stavak 1. točka (d)	Članak 11. stavak 7. točke (a) i (b)
Članak 9. stavak 2.	Članak 11. stavak 7. točka (c)
Članak 10.	—
Članak 11. stavci 1., 2. i 3.	Članak 6. stavci 1., 2. i 3.
—	Članak 6. stavci 4. i 5.
Članak 11. stavak 4.	Članak 6. stavak 6.
Članak 12.	Članak 12.
Članak 13.	Članak 13.

AKTER SOM ANTAS AV ORGAN SOM INRÄTTATS GENOM INTERNATIONELLA AVTAL

BESLUT nr 1/2020 AV TULLSAMARBETSKOMMITTÉN ESA–EU

av den 5 maj 2020

om undantag från ursprungsreglerna i protokoll 1 till interimsvalet om upprättande av en ram för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan stater i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, för att ta hänsyn till Mauritius särskilda situation vad beträffar saltad blå havsgädda [2020/656]

TULLSAMARBETSKOMMITTÉN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av interimsvalet om upprättande av en ram för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan stater i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, särskilt artikel 41.4 i protokoll 1, och

av följande skäl:

- (1) Interimsvalet om upprättande av en ram för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan stater i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan⁽¹⁾ (nedan kallat *interimsvalet*), tillämpas sedan den 14 maj 2012 provisoriskt mellan Europeiska unionen och Republiken Madagaskar, Republiken Mauritius, Republiken Seychellerna och Republiken Zimbabwe (nedan kallade *ESA-staterna*). Komorerna tillämpar interimsvalet provisoriskt sedan den 7 februari 2019.
- (2) I protokoll 1 till interimsvalet om definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och metoder för administrativt samarbete fastställs ursprungsreglerna för import till unionen av produkter med ursprung i ESA-staterna.
- (3) I enlighet med artikel 42.1 i protokoll 1 till interimsvalet beviljas undantag från ursprungsreglerna om utvecklingen av befintlig industri i ESA-staterna motiverar detta.
- (4) Den 2 oktober 2017 antog tullsamarbetskommittén ESA–EU beslut nr 2/2017⁽²⁾, genom vilket ett undantag beviljas från ursprungsreglerna för saltad blå havsgädda som importerats till unionen från och med den 2 oktober 2017 till och med den 1 oktober 2018 i enlighet med artikel 42.1 i protokoll 1 till interimsvalet. På grund av försenade beställningar utnyttjades dock undantagskvoten i låg utsträckning.
- (5) Den 14 januari 2019 antog tullsamarbetskommittén ESA–EU beslut nr 1/2019⁽³⁾, genom vilket ett nytt undantag beviljas från ursprungsreglerna för saltad blå havsgädda som importerats till unionen från och med den 14 januari 2019 till och med den 13 januari 2020 i enlighet med artikel 42.1 i protokoll 1 till interimsvalet. De ekonomiska svårigheter som drabbat köparna i EU gjorde att utnyttjandet av undantagskvoten blev lägre än väntat.

⁽¹⁾ EUT L 111, 24.4.2012, s. 2.

⁽²⁾ Beslut nr 2/2017 av tullsamarbetskommittén ESA–EU av den 2 oktober 2017 om ett undantag från ursprungsreglerna i protokoll 1 till interimsvalet om upprättande av en ram för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan stater i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, för att ta hänsyn till Mauritius särskilda situation vad beträffar saltad blå havsgädda (EUT L 271, 20.10.2017, s. 47).

⁽³⁾ Beslut nr 1/2019 av tullsamarbetskommittén ESA–EU av den 14 januari 2019 om ett undantag från ursprungsreglerna i protokoll 1 till interimsvalet om upprättande av en ram för ett avtal om ekonomiskt partnerskap mellan stater i östra och södra Afrika, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, för att ta hänsyn till Mauritius särskilda situation vad beträffar saltad blå havsgädda (EUT L 32, 4.2.2019, s. 32).

- (6) Mauritius har, på grundval av artikel 42 i protokoll 1 till interimsvtalet, begärt ännu ett undantag från ursprungsreglerna för 125 ton saltad blå havsgädda enligt HS-nummer 0305 69, för import till unionen från mars 2020 till mars 2021. Mauritius upprepar i sin begäran att blå havsgädda med ursprung i unionen eller Mauritius inte finns att tillgå och att blå havsgädda från andra stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (*AVS-staterna*) inte uppfyller kraven när det gäller kvalitet och regelbundna leveranser. Mauritius behöver därför fortsätta ta in råvaror utan ursprungsstatus till sin förädlingsindustri.
- (7) Undantaget skulle bidra till att små och medelstora företag i Mauritius utvecklas, möjliggöra diversifiering av Mauritius fisk- och skaldjurssektor och bidra till att sektorn kan fortsätta sin verksamhet med full kapacitet, samtidigt som sysselsättningen bibehålls. Eftersom kvantiteterna är ringa och motsvarar mindre än 1 % av värdet av den sammanlagda importen av fiskeriprodukter enligt kapitel 3 i HS från Mauritius till unionen, och den tid som begärs för undantaget är begränsad, kan undantaget inte förorsaka allvarlig skada för en ekonomisk sektor i unionen eller i en eller flera medlemsstater.
- (8) Enligt Mauritius uppgår den förväntade försäljningen till EU till 125 ton för 2020/2021. Med tanke på det låga utnyttjandet av tidigare beviljade undantag förefaller det emellertid inte lämpligt att öka kvoten för den begärda perioden i förhållande till den kvot som beviljades för 2019/2020. Mauritius bör därför beviljas ett undantag för 100 ton saltad blå havsgädda för en ettårsperiod, varigenom hänsyn tas till den befintliga industrins förmåga att fortsätta sin export till unionen.
- (9) I kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 (*) fastställs regler om förvaltningen av tullkvoter. De reglerna bör tillämpas vid förvaltningen av den kvantitet för vilken undantag beviljas genom detta beslut.
- (10) För effektiv övervakning av tillämpningen av undantaget bör Mauritius myndigheter regelbundet lämna uppgifter till kommissionen om utfärdade varucertifikat EUR.1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från protokoll 1 till interimsvtalet och i enlighet med artikel 42.1 i det protokollet ska saltad blå havsgädda enligt HS-nummer 0305 69 (KN-nummer 0305 69 80) som framställts av blå havsgädda enligt HS-nummer 0303 89 utan ursprungsstatus anses ha ursprung i Mauritius i enlighet med villkoren i artiklarna 2–5 i detta beslut.

Artikel 2

Det undantag som föreskrivs i artikel 1 ska gälla för den produkt och den kvantitet som anges i bilagan till detta beslut och som deklarerats för övergång till fri omsättning i unionen från Mauritius under en period begränsad till ett år från och med den dag då detta beslut antas.

Artikel 3

Den kvantitet som anges i bilagan ska förvaltas i enlighet med artiklarna 49–54 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447.

Artikel 4

Mauritius tullmyndigheter ska utföra kvantitativa kontroller av exporten av de produkter som avses i artikel 1.

Mauritius tullmyndigheter ska, före utgången av månaden efter sista månaden i varje kvartal, till kommissionen, via tullsamarbetskommitténs sekretariat, lämna en rapport om de kvantiteter för vilka varucertifikat EUR.1 har utfärdats i enlighet med detta beslut och ange dessa certifikats löpnummer.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

Artikel 5

I fält 7 i de varucertifikat EUR.1 som utfärdas i enlighet med detta beslut ska en av följande uppgifter anges:

”Derogation - Decision No 1/2020 of the ESA-EU Customs Cooperation Committee of 5 May 2020”;

”Déroation - Décision n° 1/2020 du Comité de Coopération Douanière AfOA-UE du 5 mai 2020”.

Artikel 6

1. Mauritius och unionen ska vidta de åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut.
2. Om unionen, på grundval av objektiv information, konstaterar oriktigheter, bedrägerier eller upprepad underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna enligt artikel 4 får unionen tillfälligt upphäva det undantag som föreskrivs i artikel 1 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22.5 och 22.6 i interimsavtalet.

Artikel 7

Det undantag som föreskrivs i artikel 1 får förnyas, på villkor att den berörda ESA-staten, tre månader före detta besluts utgång, lägger fram bevis för att den fortfarande inte kan uppfylla villkoren i protokoll 1, tillsammans med bevis på de framsteg som gjorts för att komma till rätta med orsaken till varför ett undantag behövs samt en tydlig prognos för hur lång tid det kommer att ta att uppfylla villkoren. Europeiska unionen ska ompröva sin ståndpunkt i tullsamarbetskommittén ESA-EU och anta ett nytt beslut.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft den 5 maj 2020.

Utfärdat i Bryssel den 5 maj 2020.

B. SAMSON
Företrädare för ESA-staterna
på ESA-staternas vägnar

J-M. GRAVE
Europeiska kommissionen
på Europeiska unionens vägnar

BILAGA

Löpnummer	KN-nummer	Taric-nummer	Varubeskrivning	Period	Nettovikt (i ton)
09.1611	Ex0305 69 80	25	blå havsgädda, saltad	5.5.2020– 4.5.2021	100

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/163 av den 5 februari 2020 om godkännande av ett preparat av muramidas framställt av *Trichoderma reesei* DSM 32338 som fodertillsats för slaktkalkoner, kalkoner som föds upp för avel, kycklingar som föds upp för avel och andra fjäderfäarter som föds upp för avel (innehavare av godkännandet: DSM Nutritional Products Ltd som företräds i unionen av DSM Nutritional Products Sp. Z o.o)

(Europeiska unionens officiella tidning L 34 av den 6 februari 2020)

Sidan 36, bilagan, sjunde kolumnen

I stället för: "25 00025 000 LSU(F)"

ska det stå: "25 000 LSU(F)"

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV